

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 555

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marți, 7 august 2012

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
DECRETE		
546.	— Decret pentru numirea unui consilier prezidențial	2
547.	— Decret pentru numirea unui consilier prezidențial	2
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 622 din 12 iunie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, în ansamblul său, și, în special, ale art. 1 alin. (1) din aceeași lege	3–5
	Decizia nr. 624 din 12 iunie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (12) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România	5–7
	Decizia nr. 631 din 14 iunie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, în ansamblul său, și ale art. 1 alin. (1) din aceeași lege, în special	7–10
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
748.	— Hotărâre privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2012 al Regiei Autonome „Monetăria Statului” din subordinea Băncii Naționale a României	11–16

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****pentru numirea unui consilier prezidențial**

În temeiul art. 94 lit. c) și al art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată, precum și al art. 3 alin. (1) și al art. 4 alin. (1) din Legea nr. 47/1994 privind serviciile din subordinea Președintelui României, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Gheorghe Rotaru se numește în funcția de consilier prezidențial.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

— interimar —

GEORGE-CRIN LAURENȚIU ANTONESCU

București, 6 august 2012

Nr. 546.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru numirea unui consilier prezidențial**

În temeiul art. 94 lit. c) și al art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată, precum și al art. 3 alin. (1) și al art. 4 alin. (1) din Legea nr. 47/1994 privind serviciile din subordinea Președintelui României, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Vasile Enache se numește în funcția de consilier prezidențial.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

— interimar —

GEORGE-CRIN LAURENȚIU ANTONESCU

București, 6 august 2012

Nr. 547.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 622**

din 12 iunie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, în ansamblul său, și, în special, ale art. 1 alin. (1) din aceeași lege

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, precum și ale Legii nr. 118/2010 în ansamblul său, excepție ridicată de Sindicatul Învățământului Preuniversitar Botoșani în Dosarul nr. 6.112/40/2011 al Tribunalului Botoșani — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 532D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 11 ianuarie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 6.112/40/2011, **Tribunalul Botoșani — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, precum și ale Legii nr. 118/2010 în ansamblul său**, excepție ridicată de Sindicatul Învățământului Preuniversitar Botoșani într-o cauză având ca obiect plata diferenței dintre indemnizația de concediu aferentă anului școlar 2009—2010, calculată la salariul convenit conform contractelor individuale de muncă, și salariul efectiv încasat în perioada iulie 2010 — decembrie 2010.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată, în esență, că textele criticate încalcă dreptul de proprietate asupra „bunului” reprezentat de indemnizațiile de concediu de odihnă, fără a exista vreuna din cauzele prevăzute de art. 53 din Constituție și fără a se acorda în schimb vreo despăgubire proporțională cu privarea de bunul respectiv. Sunt invocate, în susținerea argumentelor, hotărârile Curții Europene a Drepturilor Omului pronunțate în cauzele *Kopecky împotriva Slovaciei (2003)*, *Kechko împotriva Ucrainei (2005)* și *Cazacu împotriva Moldovei (2007)*.

De asemenea, se arată că Legea nr. 118/2010 este neconstituțională și sub aspect extrinsec, întrucât adoptarea acesteia s-a făcut cu încălcarea prevederilor legale referitoare la promulgarea legilor, respectiv a dispozițiilor art. 147 alin. (2) din Constituție, coroborate cu cele ale art. 15 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale și cu cele ale art. 133 alin. (3)—(5) din Regulamentul Camerei Deputaților.

Tribunalul Botoșani — Secția civilă apreciază că dispozițiile criticate sunt constituționale.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului susține că textele criticate sunt constituționale.

Președinții Camerelor Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctul de vedere al Avocatului Poporului, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Legii nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, în ansamblul său, și, în special, ale art. 1 alin. (1) din aceeași lege.

Textele criticate, punctual, au următorul cuprins:

— Art. 1 alin. (1): „(1) *Cuantumul brut al salariilor/soldelor/indemnizațiilor lunare de încadrare, inclusiv sporuri, indemnizații și alte drepturi salariale, precum și alte drepturi în lei sau în valută, stabilite în conformitate cu prevederile Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, se diminuează cu 25%.*”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 20 — *Tratatele internaționale privind drepturile omului*, art. 44 alin. (1)—(3) — *Dreptul de proprietate privată*, art. 41 alin. (5) — *Munca și protecția socială a muncii*, art. 53 — *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*, art. 136 alin. (1) și (5) referitor la proprietate, art. 146 — *Atribuțiile Curții Constituționale* și art. 147 alin. (2) cu privire la deciziile Curții Constituționale. De asemenea, sunt invocate

prevederile art. 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului privind dreptul de proprietate și art. 1 — *Protecția proprietății* din Protocolul adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

1. Cu privire la constituționalitatea extrinsecă a Legii nr. 118/2010, Curtea constată că, în realitate, autorul excepției de neconstituționalitate menționează deciziile anterioare ale Curții Constituționale, insistând asupra faptului că, din jurisprudența recentă a Curții, rezultă că în cazul unei obiecții de neconstituționalitate formulate după promulgarea legii, dar în termenul legal de sesizare, obiecția de neconstituționalitate este admisibilă, invocând însă și Decizia nr. 233 din 20 decembrie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 638 din 28 decembrie 1999, prin care s-a respins obiecția de neconstituționalitate tocmai pentru motivul că s-a formulat după promulgare. Analizând susținerea autorului excepției, Curtea constată că cele două situații nu sunt identice și, prin urmare, și soluțiile trebuie să fie diferite; sub acest aspect considerațiile autorului excepției nu reprezintă veritabile critici de neconstituționalitate.

2. Potrivit art. 16 alin. (1) din Legea nr. 118/2010, prevederile art. 1 alin. (1) din Legea nr. 118/2010 au avut o aplicabilitate limitată în timp, respectiv până la data de 31 decembrie 2010.

Însă, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, prin care Curtea a constatat că sintagma „în vigoare” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, Curtea constată că este competentă să exercite controlul de constituționalitate cu privire la dispozițiile art. 1 alin. (1) din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, care și-au produs efectele față de autorul excepției de neconstituționalitate, potrivit principiului *tempus regit actum*.

3. Referitor la critica de neconstituționalitate intrinsecă, se observă că prevederile legale criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate din perspectiva unor critici similare cu cele invocate în prezenta cauză, în acest sens fiind, spre exemplu, Decizia nr. 280 din 22 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 332 din 16 mai 2012.

Cu acel prilej, invocând jurisprudența sa anterioară, Curtea a arătat că prin Decizia nr. 872 din 25 iunie 2010 și Decizia nr. 874 din 25 iunie 2010, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, a reținut, în esență, că dreptul la salariu este corolarul unui drept constituțional, și anume dreptul la muncă, iar diminuarea sa se constituie într-o veritabilă restrângere a exercițiului dreptului la muncă. Realizând o examinare a compatibilității dispozițiilor legale criticate cu fiecare dintre condițiile strict și limitativ prevăzute de Legea fundamentală pentru restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, Curtea a constatat că măsura de diminuare a cuantumului salariului/indemnizației/soldei cu 25% constituie o restrângere a exercițiului dreptului constituțional la muncă ce afectează dreptul la salariu, cu respectarea însă a prevederilor art. 53 din Constituție. Astfel, Curtea a statuat că diminuarea cu 25% a cuantumului salariului/indemnizației/soldei este prevăzută prin

Legea nr. 118/2010 și se impune pentru reducerea cheltuielilor bugetare. De asemenea, soluția legislativă cuprinsă în art. 1 din lege a fost determinată de apărarea „securității naționale”, noțiune înțeleasă în sensul unor aspecte din viața statului — precum cele economice, financiare, sociale — care ar putea afecta însăși ființa statului prin amploarea și gravitatea fenomenului. În acest sens, prin Decizia nr. 1.414 din 4 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 796 din 23 noiembrie 2009, Curtea a statuat că situația de criză financiară mondială ar putea afecta, în lipsa unor măsuri adecvate, stabilitatea economică a țării și, implicit, securitatea națională.

Cu privire la proporționalitatea situației care a determinat restrângerea, Curtea a constatat că există o legătură de proporționalitate între mijloacele utilizate (reducerea cu 25% a cuantumului salariului/indemnizației/soldei) și scopul legitim urmărit (reducerea cheltuielilor bugetare/reechilibrarea bugetului de stat) și că există un echilibru între cerințele de interes general ale colectivității și protecția drepturilor fundamentale ale individului.

Totodată, prin Decizia nr. 939 din 7 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 661 din 16 septembrie 2011, Curtea a statuat că salariile viitoare pe care angajatorul trebuie să le plătească angajatului nu intră în sfera de aplicare a dreptului de proprietate, angajatul neavând un atare drept pentru salariile ce vor fi plătite în viitor de către angajator ca urmare a muncii viitoare prestate de angajat. Dreptul de proprietate al angajatului în privința salariului vizează numai sumele certe, lichide și exigibile. Curtea a observat că și Curtea Europeană a Drepturilor Omului, spre exemplu, în Hotărârea din 31 mai 2011, pronunțată în *Cauza Maggio și alții împotriva Italiei*, paragraful 55, a reiterat jurisprudența sa cu privire la faptul că art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu implică un drept la dobândirea proprietății.

Mutatis mutandis, cele prezentate mai sus sunt valabile și în ceea ce privește diminuarea cu 25% a indemnizațiilor și altor drepturi salariale, respectiv a indemnizației de concediu.

4. În continuarea celor reținute mai sus, Curtea, prin Decizia nr. 280 din 22 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 332 din 16 mai 2012, a statuat că, în ceea ce privește aspectele referitoare la modul de aplicare și interpretare a legii, prin Decizia nr. 20 din 17 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 822 din 21 noiembrie 2011, Înalta Curte de Casație și Justiție a admis recursurile în interesul legii declarate de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și de Colegiul de conducere al Curții de Apel Suceava și a stabilit că, „întrucât după intrarea în vigoare a Legii nr. 118/2010, cu modificările și completările ulterioare, cuantumului brut al salariului a fost afectat de o reducere de 25%, în același mod și indemnizația de concediu cuvenită personalului didactic și didactic auxiliar din învățământul preuniversitar de stat pentru concediul efectuat după această dată (3 iulie 2010) se impune a fi diminuată proporțional, ca urmare a faptului că se calculează în raport cu media zilnică a veniturilor din fiecare lună în care se efectuează concediul”.

Întrucât, față de cele examinate de Curtea Constituțională, nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței la care s-a făcut referire, cele statuate prin deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

D E C I D E:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, în ansamblul său, și, în special, ale art. 1 alin. (1) din aceeași lege, excepție ridicată de Sindicatul Învățămintului Preuniversitar Botoșani în Dosarul nr. 6.112/40/2011 al Tribunalului Botoșani — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 iunie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ionița Cochințu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 624

din 12 iunie 2012

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (12) din Ordonanța
Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere
pe rețeaua de drumuri naționale din România**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ionița Cochințu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (12) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, excepție ridicată de Societatea Comercială „Visman Design” — S.R.L. din Slobozia în Dosarul nr. 1.848/229/2011 al Tribunalului Ialomița — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 575D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în dosarele nr. 580D/2012, nr. 939D/2012 și nr. 940D/2012 având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (12) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, excepție ridicată de Societatea Comercială „Visman Design” — S.R.L. din Slobozia în dosarele nr. 1.856/229/2011, nr. 1.855/229/2011 și nr. 3.548/229/2011 ale Tribunalului Ialomița — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție problema conexării dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu conexarea cauzelor.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect a cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 580D/2012, nr. 939D/2012 și nr. 940D/2012 la Dosarul nr. 575D/2012, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, având în vedere jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin deciziile civile nr. 126/R și nr. 127/R din 20 februarie 2012, nr. 416/R și nr. 421/R din 9 aprilie 2012, pronunțate în dosarele nr. 1.848/229/2011, nr. 1.856/229/2011, nr. 1.855/229/2011 și nr. 3.548/229/2011, **Tribunalul Ialomița — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (12) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România.**

Excepțiile de neconstituționalitate au fost ridicate de Societatea Comercială „Visman Design” — S.R.L. din Slobozia cu ocazia soluționării recursurilor declarate împotriva sentințelor pronunțate de Judecătoria Fetești prin care au fost respinse

plângerile formulate împotriva proceselor-verbale de constatare și sancționare a unor contravenții prevăzute de dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 15/2002.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține, în esență, că prevederile criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 25 alin. (1) și art. 53 alin. (1), deoarece duc la pierderea valabilității rovinietei în cazul schimbării numărului de înmatriculare al autovehiculului, fiind astfel restrâns exercițiul unui drept „dobândit prin achiziția anterioară a rovinietei de tipul matcă-cupon”, fără a fi determinat de motivele cuprinse în prevederile constituționale, iar valabilitatea rovinietei păstrându-se doar dacă utilizatorul comunică această schimbare, în scris, contra cost, Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. Totodată, arată că, în speța de față, rovinieta era plătită anterior constatării contravenției și avea valabilitate pe un an. De asemenea, se consideră că sunt încălcate și prevederile constituționale referitoare la neretroactivitatea legii în măsura în care sunt aplicabile și rovinietelor emise sub imperiul vechii legislații.

Tribunalul Ialomița — Secția civilă opinează în sensul că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul, în dosarele nr. 575D/2012 și nr. 580D/2012, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (12) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 424/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 468 din 1 iulie 2002, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul cuprins: „(12) Începând cu data de 1 octombrie 2010, în cazul schimbării numărului de înmatriculare al vehiculului, rovinieta își menține valabilitatea numai în condițiile în care utilizatorul informează în scris Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. cu privire la schimbarea numărului de înmatriculare, în vederea operării modificării în baza de date. Documentele necesare și condițiile de efectuare a modificării, precum și tarifele aferente se stabilesc prin norme metodologice aprobate prin ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii.”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale sunt invocate prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2) referitor la neretroactivitatea legii, art. 25 alin. (1) privind libera

circulație și art. 53 alin. (1) referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

1. Textul legal criticat prevede posibilitatea ca, în cazul schimbării numărului de înmatriculare al vehiculului, rovinieta să își mențină valabilitatea, cu condiția ca utilizatorul să informeze în scris Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. cu privire la schimbarea numărului de înmatriculare, în vederea operării modificării numărului de înmatriculare în baza de date a Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. De asemenea, prevede că documentele necesare și condițiile de efectuare a modificării, precum și tarifele aferente se stabilesc prin norme metodologice aprobate prin ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii. Așadar, acestea instituie reguli speciale privind valabilitatea rovinietei, pentru toate categoriile de vehicule și condițiile ce trebuie îndeplinite în cazul schimbării numărului de înmatriculare al vehiculului pentru păstrarea valabilității rovinietei.

2. În ceea ce privește pretinsa încălcare a dispozițiilor constituționale referitoare la neretroactivitatea legii, Curtea observă că aceasta nu este întemeiată, întrucât prevederile criticate nu conțin norme contrare art. 15 alin. (2) din Constituție.

Prevederile alin. (12) ale art. 1 au fost introduse prin art. 1 pct. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 8/2010 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 70 din 30 ianuarie 2010, iar textul criticat a intrat în vigoare „începând cu data de 1 august 2010”. Acest termen a fost, ulterior, prorogat pentru data de 1 octombrie 2010, prin articolul unic din Ordonanța Guvernului nr. 17/2010 pentru prorogarea unor termene prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România și de Ordonanța Guvernului nr. 8/2010 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 535 din 30 iulie 2010.

Or, Curtea observă că, astfel cum reiese din cuprinsul prevederilor criticate, acestea se aplică tuturor schimbărilor numerelor de înmatriculare efectuate după intrarea în vigoare a acestora, ceea ce nu contravine dispozițiilor constituționale referitoare la neretroactivitatea legii.

3. Referitor la susținerea încălcării prevederilor art. 25 din Constituție, Curtea observă că aceasta nu poate fi reținută, întrucât dreptul la liberă circulație se referă la mișcarea transfrontalieră a persoanelor și la cea din interiorul frontierelor unui stat, vizând atât libertatea de mișcare propriu-zisă, cât și libertatea oricărui cetățean de a-și stabili domiciliul sau reședința în orice localitate din țară, precum și dreptul de a emigra și de a reveni în țară. Stabilirea regulii potrivit căreia utilizatorul unui vehicul trebuie să informeze în scris Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. cu privire la schimbarea numărului de înmatriculare, pentru ca rovinieta să își mențină valabilitatea, nu este de natură să încalce dreptul fundamental reglementat de art. 25 din Constituție.

4. Întrucât nu s-a constatat restrângerea exercițiului vreunui drept sau al vreunei libertăți fundamentale, nu se poate reține nici pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 53 alin. (1) din Constituție.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (12) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, excepție ridicată de Societatea Comercială „Visman Design” — S.R.L. din Slobozia în dosarele nr. 1.848/229/2011, nr. 1.856/229/2011, nr. 1.855/229/2011 și nr. 3.548/229/2011 ale Tribunalului Ialomița — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 iunie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ionița Cochințu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 631

din 14 iunie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, în ansamblul său, și ale art. 1 alin. (1) din aceeași lege, în special

Petre Lăzăroiu	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, în ansamblul său, și ale art. 1 alin. (1) din aceeași lege, în special, excepție ridicată de către instanța de judecată din oficiu și de Sindicatul Învățământului Preuniversitar Botoșani în Dosarul nr. 3.478/40/2011 al Tribunalului Botoșani — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 51D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în dosarele nr. 52D/2012 și nr. 68—70D/2012, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de aceiași autori în dosarele nr. 6.116/40/2011, nr. 6.652/40/2011, nr. 3.670/40/2011 și nr. 3.502/40/2011 ale aceleiași instanțe judecătorești.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune conexării cauzelor.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect a cauzelor, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, raportate la art. 164 din Codul de procedură civilă, dispune conexarea dosarelor nr. 52D/2012 și nr. 68—70D/2012 la Dosarul nr. 51D/2012, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 5 decembrie 2011, pronunțate în dosarele nr. 3.478/40/2011, nr. 6.116/40/2011, nr. 6.652/40/2011, nr. 3.670/40/2011 și nr. 3.502/40/2011, **Tribunalul Botoșani — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar.** Excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, în ansamblul său, a fost ridicată din oficiu de către instanța de judecată, iar excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) din aceeași lege a fost ridicată de către reprezentantul legal al reclamantilor,

Sindicatul Învățământului Preuniversitar Botoșani, în cadrul unor litigii de muncă având ca obiect acordare de drepturi bănești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate instanța de judecată susține că dispozițiile Legii nr. 118/2010 contravin prevederilor constituționale ale art. 147 alin. (2) raportate la art. 146, art. 1 alin. (3) și (5), art. 16 alin. (2) și art. 77 alin. (3). În acest sens, arată că Legea nr. 118/2010 a fost adoptată de Parlament în procedură de urgență, la data de 29 iunie 2010, și a fost trimisă spre promulgare Președintelui României în aceeași zi, fiind promulgată tot la data de 29 iunie 2010 prin Decretul nr. 603/2010.

Prin nerespectarea termenelor și condițiilor impuse de Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, s-au încălcat atât dispozițiile art. 146, cât și cele ale art. 1 alin. (3) și (5) și art. 16 alin. (2) din Constituție. Astfel, în acord cu prevederile menționate, Legea privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar trebuia depusă la secretarul general al Camerei Deputaților și la cel al Senatului și comunicată Guvernului, Înaltei Curți de Casație și Justiție, precum și Avocatului Poporului. După expirarea unui termen de două zile, actul adoptat de Parlament putea fi trimis Președintelui României în vederea exercitării dreptului constituțional de a sesiza Curtea Constituțională în vederea verificării modalității de punere de acord cu deciziile Curții Constituționale nr. 872/2010 și nr. 874/2010 ori pentru a promulga actul respectiv. Această procedură, cât și termenul de două zile nu au fost respectate atât timp cât legea a fost trimisă Președintelui și promulgată în aceeași zi în care a fost adoptată, adică la 29 iunie 2010. Termenul de două zile stabilit pentru procedura de urgență nu a început să curgă atât timp cât actul normativ nu a fost depus la secretarul general și nici nu a fost comunicat celor două instituții amintite.

Totodată, arată că în sistemul de drept românesc se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, doar forma de lege adoptată de către Parlament în legătură cu care Curtea Constituțională s-a pronunțat în măsura în care a fost sesizată *a priori*. Nu există nicio obligație legală de a publica proiectele de legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, respectiv proiectele de legi puse de acord cu decizia Curții Constituționale privind o obiecție de neconstituționalitate admisă, înainte de promulgarea acestora. Cu alte cuvinte, singura modalitate de comunicare spre opozabilitate a actului normativ adoptat în primă instanță sau pus de acord cu decizia Curții Constituționale este cea reglementată de art. 15 din Legea nr. 47/1992.

Prin necomunicarea proiectului de text normativ Înaltei Curți de Casație și Justiție și Avocatului Poporului, aceste instituții au fost lipsite de dreptul de a formula obiecții de neconstituționalitate, fiind încălcate astfel prevederile art. 15 din Legea nr. 47/1992 și ale art. 146 din Constituție. Faptul necomunicării proiectului celor două instituții reprezintă un viciu de procedură care nu poate fi înlăturat sub nicio formă, în România fiind edictate principiile potrivit cărora „*respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie*” și „*nimeni nu este mai presus de lege*”.

Totodată, în raport cu considerentele Deciziei nr. 975/2010, instanța de judecată consideră că Legea nr. 118/2010 nu putea să intre în vigoare la 3 iulie 2010, atât timp cât a fost înregistrată în termen legal o obiecție de neconstituționalitate. Conform art. 77 alin. (3) din Constituție, atât timp cât s-a formulat o obiecție de neconstituționalitate, actul normativ putea fi promulgat doar după primirea deciziei Curții Constituționale prin care i s-a confirmat constituționalitatea.

Instanța de contencios constituțional trebuie să stabilească dacă „România mai este stat de drept în care respectarea

Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie pentru toți cetățenii atât timp cât a reținut prin decizia sus-amintită încălcări incontestabile ale procedurii de legiferare. Astfel, procedura legiferării include atât adoptarea de către Parlament, cât și promulgarea de către Președintele României. Cu alte cuvinte, nu este suficient ca actul normativ să fie doar adoptat după procedura prevăzută de Constituție, atât timp cât pentru a deveni lege el trebuie să fie și promulgat.”

Sindicatul Învățământului Preuniversitar Botoșani — reprezentant legal al reclamantilor susține, în esență, că art. 1 alin. (1) din Legea nr. 118/2010 contravine următoarelor dispoziții din Constituție: art. 44 alin. (1)—(3), art. 53, art. 136 alin. (1) și (5), art. 148 alin. (2) și art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, coroborat cu art. 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

În acest sens, invocă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului din care s-ar deduce că reducerea salariilor cu 25% reprezintă o privare de proprietate, astfel încât statul român trebuia să îi despăgubească pentru atingerea adusă dreptului de proprietate. În plus, arată că, deși în cadrul controlului de constituționalitate *a priori* s-a reținut o aplicare limitată în timp a efectelor actului normativ, în fapt acesta își produce efectele și în prezent, ca urmare a perpetuării măsurii de diminuare a salariilor.

De asemenea, invocă și nerespectarea art. 41 alin. (5) din Constituție, text care consfințește obligativitatea contractului colectiv de muncă la nivel național și a contractului colectiv la nivel de ramură.

În ceea ce privește art. 147 alin. (2) din Constituție, raportat la art. 15 din Legea nr. 47/1992 și la art. 133 alin. (3) din Regulamentul Camerei Deputaților, menționează că Legea nr. 118/2010 a fost promulgată în aceeași zi în care a fost adoptată, deci fără a se respecta textele menționate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, deoarece prevederile Legii nr. 118/2010 s-au aplicat doar în perioada 1 iulie — 31 decembrie 2010.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Legii nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010.

Prevederile de lege criticate referitoare la diminuarea cuantumului salariului personalului bugetar au avut o aplicabilitate limitată în timp, până la 31 decembrie 2010, potrivit art. 16 alin. (1) din Legea nr. 118/2010. Cu toate acestea, prevederile Legii nr. 118/2010 continuă să își producă efectele juridice în prezenta cauză, astfel încât, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale (a se vedea Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011), urmează a se analiza constituționalitatea dispozițiilor Legii nr. 118/2010.

Textul de lege criticat în special are următorul cuprins:

„(1) *Cuantumul brut al salariilor/soldelor/indemnizațiilor lunare de încadrare, inclusiv sporuri, indemnizații și alte drepturi salariale, precum și alte drepturi în lei sau în valută, stabilite în conformitate cu prevederile Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, se diminuează cu 25%.*”

Autorii excepției de neconstituționalitate consideră că dispozițiile de lege criticate contravin următoarelor dispoziții din Constituție: art. 1 alin. (3) și (5) privind statul de drept și obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 16 alin. (2) potrivit căruia „*Nimeni nu este mai presus de lege*”, art. 44 alin. (1)—(3) privind dreptul de proprietate privată, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 77 alin. (3) privind promulgarea legii după reexaminare, art. 136 alin. (1) și (5) privind proprietatea, art. 147 alin. (2) privind efectele deciziilor Curții Constituționale raportate la art. 146 privind atribuțiile Curții Constituționale, art. 148 alin. (2) privind integrarea în Uniunea Europeană și art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, coroborat cu art. 17 din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

I. Cu privire la criticile de neconstituționalitate extrinsecă, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 256 din 20 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 342 din 21 mai 2012, reținând că natura juridică a termenului de două zile prevăzut de art. 15 din Legea nr. 47/1992 este una de protecție a titularilor dreptului de sesizare a Curții Constituționale, spre a se evita promulgarea intempestivă a legii și eludarea, în acest fel, a controlului de constituționalitate *a priori*. Pentru a întări finalitatea urmărită prin instituirea acestui termen, Curtea, prin Decizia nr. 975 din 7 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 568 din 11 august 2010, a stabilit că, în măsura în care titularii dreptului de sesizare și-au exercitat acest drept în interiorul termenului respectiv, controlul de constituționalitate *a priori* va fi exercitat chiar dacă decretul de promulgare a fost emis înainte ca aceștia să își fi exercitat dreptul prevăzut de art. 146 lit. a) din Constituție. Or, cu privire la viitoarea Lege nr. 118/2010, titularii dreptului de sesizare prevăzuți la art. 146 lit. a) din Constituție și-au exercitat acest drept (a se vedea chiar Decizia nr. 975 din 7 iulie 2010). Astfel, chiar dacă Președintele a promulgat legea criticată pentru neconstituționalitate, aceștia aveau dreptul și posibilitatea să sesizeze Curtea Constituțională în termenul de două zile prevăzut de lege cu privire la textele care au făcut obiectul reexaminării (ceea ce s-a și întâmplat).

Încălcarea acestui termen nu se poate converti într-un motiv de neconstituționalitate a legii, lege care a fost adoptată de către

Parlament, din punct de vedere extrinsec, cu respectarea tuturor exigențelor de ordin constituțional.

Promulgarea este un act ulterior adoptării legii și exterior voinței emitentului actului, astfel încât eventualele probleme de constituționalitate în legătură cu acesta nu afectează constituționalitatea extrinsecă a legii, în acest sens fiind Decizia nr. 1.423 din 20 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 885 din 14 decembrie 2011.

De asemenea, Curtea, în deciziile citate, a subliniat că dispozițiile art. 15 din Legea nr. 47/1992, republicată, cu modificările ulterioare, precum și cele ale art. 133 alin. (3)—(5) din Regulamentul Camerei Deputaților sunt aplicabile și în cazul în care obiecția de neconstituționalitate este formulată împotriva unei legi pe care Parlamentul a pus-o de acord cu o decizie anterioară a Curții Constituționale, în conformitate cu art. 147 alin. (2) din Constituție. Numai în aceste condiții Curtea are posibilitatea de a verifica punerea de acord a prevederilor constatate ca fiind neconstituționale cu decizia Curții Constituționale în sensul art. 147 alin. (2) din Constituție. Întrucât și acest control al Curții este o formă a controlului *a priori* de constituționalitate, prevederile art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție și ale art. 15—18 din Legea nr. 47/1992 se aplică în mod corespunzător.

Curtea a mai reținut, prin Decizia nr. 1.423 din 20 octombrie 2011, că obiectul controlului de constituționalitate reglementat la art. 146 lit. d) din Constituție îl constituie legile și ordonanțele Guvernului și nu decretul de promulgare ori modul în care instituțiile publice înțeleg să își exercite competențele constituționale sau legale.

II. Cu privire la criticile de neconstituționalitate intrinsecă, Curtea s-a mai pronunțat asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor de lege criticate, prin raportare la aceleași prevederi constituționale precum cele invocate în cauza de față, prin Decizia nr. 872 din 25 iunie 2010 și Decizia nr. 874 din 25 iunie 2010, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010.

Cu acele prilejuri, Curtea a reținut, în esență, că dreptul la salariu este corolarul unui drept constituțional, și anume dreptul la muncă, iar diminuarea sa se constituie într-o veritabilă restrângere a exercițiului dreptului la muncă. Realizând o examinare a compatibilității dispozițiilor legale criticate cu fiecare dintre condițiile strict și limitativ prevăzute de Legea fundamentală pentru restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, Curtea a constatat că măsura de diminuare a cuantumului salariului/indemnizației/soldei cu 25% constituie o restrângere a exercițiului dreptului constituțional la muncă ce afectează dreptul la salariu, cu respectarea însă a prevederilor art. 53 din Constituție. Astfel, Curtea a statuat că diminuarea cu 25% a cuantumului salariului/indemnizației/soldei este prevăzută prin Legea nr. 118/2010 și se impune pentru reducerea cheltuielilor bugetare. De asemenea, soluția legislativă cuprinsă în art. 1 din lege a fost determinată de apărarea „securității naționale”, noțiune înțeleasă în sensul unor aspecte din viața statului — precum cele economice, financiare, sociale — care ar putea afecta însăși ființa statului prin amploarea și gravitatea fenomenului. În acest sens, prin Decizia nr. 1.414 din 4 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 796 din 23 noiembrie 2009, Curtea a statuat că situația de criză financiară mondială ar putea afecta, în lipsa unor măsuri adecvate, stabilitatea economică a țării și, implicit, securitatea națională.

Cu privire la proporționalitatea situației care a determinat restrângerea, Curtea a constatat că există o legătură de proporționalitate între mijloacele utilizate (reducerea cu 25% a

cuantumului salariului/indemnizației/soldei) și scopul legitim urmărit (reducerea cheltuielilor bugetare/reechilibrarea bugetului de stat) și că există un echilibru între cerințele de interes general ale colectivității și protecția drepturilor fundamentale ale individului.

De asemenea, Curtea a constatat că măsura legislativă criticată este aplicată în mod nediscriminatoriu, în sensul că reducerea de 25% se aplică tuturor categoriilor de personal bugetar în același cuantum și mod. Curtea a observat, totodată, că măsura criticată prezintă un caracter temporar, având o durată limitată în timp, și anume până la data de 31 decembrie 2010, tocmai pentru a nu se afecta substanța dreptului constituțional protejat.

Totodată, Curtea a statuat că, în contextul legislativ actual, prin art. 1 alin. (1) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 28 decembrie 2010, s-a stabilit că, începând cu 1 ianuarie 2011, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, se majorează cu 15%, în acest sens fiind Decizia nr. 1.155 din 13 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 27 octombrie 2011.

O atare modalitate de stabilire a cuantumului concret al salariilor/soldelor/indemnizațiilor brute nu este de natură să încalce cele stabilite prin deciziile Curții Constituționale nr. 872 și nr. 874 din 25 iunie 2010. Cu acele prilejuri, Curtea a impus o obligație de rezultat legiuitorului, aceea ca după 1 ianuarie 2011 să revină la „cuantumul salariilor/indemnizațiilor și soldelor de dinainte de adoptarea acestor măsuri de diminuare, în condițiile încadrării în politicile sociale și de personal, care, la rândul lor, trebuie să se încadreze în nivelul cheltuielilor bugetare”. Este în același timp o obligație sub condiție care va duce la revenirea etapizată a cuantumului drepturilor salariale la nivelul anterior Legii nr. 118/2010. Stabilirea modalității concrete de realizare a acestui proces este o prerogativă a legiuitorului, care va decide, în funcție de situația economico-financiară a țării, momentul îndeplinirii cât mai rapid a obligației sale de rezultat, în sensul revenirii cel puțin la cuantumul salariilor/indemnizațiilor și soldelor de dinainte de adoptarea Legii nr. 118/2010.

De asemenea, prin Decizia nr. 939 din 7 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 661 din

16 septembrie 2011, Curtea a statuat că salariile viitoare pe care angajatorul trebuie să le plătească angajatului nu intră în sfera de aplicare a dreptului de proprietate, angajatul neavând un atare drept pentru salariile ce vor fi plătite în viitor de către angajator ca urmare a muncii viitoare prestate de angajat. Dreptul de proprietate al angajatului în privința salariului vizează numai sumele certe, lichide și exigibile. De altfel, și Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în Decizia de admisibilitate din 6 decembrie 2011, pronunțată în cauzele conexe nr. 44.232/11 și 44.605/11 *Felicia Mihăieș împotriva României și Adrian Gavril Senteș împotriva României* (paragraful 16), a stabilit că se pot considera cu greu ca fiind un bun în sensul art. 1 din Protocolul adițional la Convenție sumele de bani neîncasate ca urmare a intrării în vigoare a legii criticate. Prin aceeași decizie, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat, în privința reducerilor salariale operate prin Legea nr. 118/2010, că, și dacă salariile viitoare ar fi considerate bunuri, ingerința (reducerea) este prevăzută de lege, urmărește o cauză de utilitate publică (salvarea echilibrului bugetar al statului) și respectă un just echilibru între interesele generale ale colectivității și interesele individuale ale cetățeanului (paragrafele 17—20). Totodată, Curtea a atras atenția că autoritățile naționale se află într-o poziție mai favorabilă decât judecătorul internațional de a aprecia „utilitatea publică” (paragraful 19).

Întrucât criticile de neconstituționalitate din prezenta cauză privesc, în esență, aceleași aspecte și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, considerentele și soluțiile deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

În final, Curtea observă că, potrivit art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 340 din 18 mai 2012, „*Cuquantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se majorează în două etape, astfel:*

a) cu 8%, începând cu data de 1 iunie 2012, față de nivelul acordat pentru luna mai 2012;

b) cu 7,4%, începând cu data de 1 decembrie 2012, față de nivelul acordat pentru luna noiembrie 2012.”

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, în ansamblul său, și ale art. 1 alin. (1) din aceeași lege, în special, excepție ridicată de către instanța de judecată din oficiu și de Sindicatul Învățământului Preuniversitar Botoșani în dosarele nr. 3.478/40/2011, nr. 6.116/40/2011, nr. 6.652/40/2011, nr. 3.670/40/2011 și nr. 3.502/40/2011 ale Tribunalului Botoșani — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 iunie 2012.

PREȘEDINTE,
PETRE LĂZĂROIU

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli
pe anul 2012 al Regiei Autonome „Monetăria Statului”
din subordinea Băncii Naționale a României**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 15 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări prin Legea nr. 275/2008, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 6 alin. (8) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2008 privind măsuri economico-financiare la nivelul unor operatori economici, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 203/2009, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2012 al Regiei Autonome „Monetăria Statului” din subordinea Băncii Naționale a României, prevăzut în anexa ce face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — (1) Nivelul cheltuielilor totale aferente veniturilor totale înscrise în bugetul de venituri și cheltuieli în structura aprobată pentru acestea reprezintă limită maximă și nu poate fi depășit decât în cazuri justificate, cu aprobarea prealabilă a Guvernului, la propunerea Băncii Naționale a României, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice și al Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale, prin promovarea unei hotărâri de rectificare a bugetului de venituri și cheltuieli.

(2) În cazul în care în cursul execuției bugetare se înregistrează nerealizări ale veniturilor totale aprobate, Regia Autonomă „Monetăria Statului” va putea efectua cheltuieli totale proporțional cu gradul de realizare a veniturilor totale, cu încadrarea în indicatorii de eficiență aprobați.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Guvernatorul Băncii Naționale a României,

Mugur Constantin Isărescu

Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,

Florin Georgescu

Ministrul muncii, familiei și protecției sociale,

Mariana Câmpeanu

București, 25 iulie 2012.

Nr. 748.

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI
Regia Autonomă „Monetăria Statului”
Sediul: str. Fabrica de chibrituri nr. 30, București
CUI RO 427304

**BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
PE ANUL 2012**

mii lei

		INDICATORI	Nr. rd.	BVC 2012
0	1			2
I.		VENITURI TOTALE (Rd.2+Rd.10+Rd.15)	1	49345
	1	Venituri din exploatare, din care:	2	48785
	a)	din producția vândută	3	48200
	b)	din vânzarea mărfurilor	4	85
	c)	din subvenții de exploatare aferente cifrei de afaceri nete, din care:	5	0
	c1	subvenții, cf. prevederilor legale în vigoare	6	0
	c2	transferuri, cf. prevederilor legale în vigoare	7	0
	d)	producția de imobilizări	8	0
	e)	alte venituri din exploatare	9	500
	2	Venituri financiare, din care:	10	560
	a)	din imobilizări financiare	11	0
	b)	din alte investiții și împrumuturi care fac parte din activele imobilizate	12	0
	c)	din dobânzi	13	60
	d)	alte venituri financiare	14	500
	3	Venituri extraordinare	15	0
II		CHELTUIELI TOTALE (rd.17+48+51)	16	42395
	1	Cheltuieli de exploatare, din care:	17	41735
	a)	cheltuieli materiale	18	24763
	b)	alte cheltuieli externe (cu energie și apă)	19	750
	c)	cheltuieli privind mărfurile	20	65
	d)	cheltuieli cu personalul, din care:	21	10678
	d1	ch. cu salariile (Rd.22=Rd.94+Rd.95)	22	7746
	d2	cheltuieli cu asigurările și protecția socială și alte obligații legale, din care:	23	2152
		ch. privind contribuția la asigurări sociale	24	1677
		ch. privind contribuția la asigurări pt.somaj	25	39

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

		INDICATORI	Nr. rd.	BVC 2012
				Propuneri
		ch privind contribuția la asigurări sociale de sănătate	26	403
		ch. privind contribuțiile la fondurile speciale aferente fondului de salarii	27	33
	d3	alte cheltuieli cu personalul, din care:	28	780
		d3.1) ch. sociale prevazute prin art.21 Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, din care:	29	155
		- tichete de creșă, cf. Legii nr.193/2006, cu modificările și completările ulterioare	30	0
		- tichete cadou pentru cheltuieli sociale potrivit Legii nr.193/2006, cu modificările și completările ulterioare	31	0
		d3.2) tichete de masă	32	625
		d3.3) tichete de vacanță	33	0
	e)	ch. cu plățile compensatorii cf. CCM aferente disponibilizărilor potrivit programelor de disponibilizări	34	0
	f)	ch. cu drepturile salariale cuvenite în baza unor hotărâri judecătorești	35	0
	g)	ch. cu amortizarea imobilizărilor corporale și necorporale	36	4325
	h)	ch. cu prestațiile externe	37	1000
	i)	alte cheltuieli de exploatare, din care:	38	154
		i1) contract de mandat	39	135
		i2) ch. de protocol, din care:	40	4
		- tichete cadou potrivit Legii nr.193/2006, cu modificările și completările ulterioare	41	0
		i3) ch. de reclamă și publicitate, din care:	42	15
		tichete cadou ptr. cheltuieli de reclamă și publicitate, potrivit Legii nr.193/2006, cu modificările și completările ulterioare	43	0
		tichete cadou ptr. campanii de marketing, studiul pieței, promovarea pe piețe existente sau noi, potrivit Legii nr.193/2006, cu modificările și completările ulterioare	44	0
		i4) ch. cu sponsorizarea	45	0
		i5) ch. cu taxa pt.activitatea de exploatare a resurselor minerale	46	0
		i6) ch. cu redevența pentru concesiunea bunurilor	47	0
2		Cheltuieli financiare, din care:	48	660

		INDICATORI	Nr. rd.	BVC 2012
				Propuneri
	a)	cheltuieli privind dobânzile	49	195
	b)	alte cheltuieli financiare	50	465
	3	Cheltuieli extraordinare	51	0
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	52	6950
IV		IMPOZIT PE PROFIT	53	1112
V		PROFITUL CONTABIL RĂMAS DUPĂ DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	54	5838
	1	Rezerve legale	55	0
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	56	0
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	57	0
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumuturi	58	0
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	59	0
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la rd.55, 56, 57, 58 și 59.	60	5838
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	61	584
	8	Minimim 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende în cazul societăților/companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat	62	2919
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la pct.1-8 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	63	2335
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	64	0
VII		CHELTUIELI DIN FONDURI EUROPENE din care	65	0
	a)	cheltuieli materiale	66	0
	b)	cheltuieli salariale	67	0

		INDICATORI	Nr. rd.	BVC 2012
				Propuneri
		c) cheltuieli privind prestari servicii	68	0
		d) cheltuieli cu reclama si publicitate	69	0
		e) alte cheltuieli	70	0
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	71	4795
	1	Surse proprii	72	4795
	2	Alocații de la buget	73	0
	3	Credite bancare	74	0
	a)	- interne	75	0
	b)	- externe	76	0
	4	Fonduri europene	77	0
	5	Alte surse	78	0
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII, din care:	79	4795
	1	Cheltuieli aferente investițiilor, inclusiv cele aferente investițiilor în curs la finele anului	80	4795
	2	Rambursări de rate aferente creditelor pentru investiții	81	0
	a)	interne	82	0
	b)	externe	83	0
X		REZERVE, din care:	84	5488
	1	Rezerve legale	85	116
XI	2	Rezerve statutare	86	0
	3	Alte rezerve	87	5372
XII		DATE DE FUNDAMENTARE	88	
	1	Venituri totale	89	49345
	2	Cheltuieli aferente veniturilor totale	90	42395
	3	Nr. prognozat de personal la finele anului	91	300
	4	Nr.mediu de salariați total	92	300
	5	Cheltuieli de natura salariala (a+b+c), din care:	93	8371
	a)	fond de salarii aferent personalului angajat pe bază de contract individual de muncă	94	7659
	b)	alte cheltuieli cu personalul	95	87
	c)	alte bonificatii si bonusuri in bani si/sau natura	96	625
	6 a)	Câștigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) (Rd.94/Rd.92)/12*1000	97	2127,5
	b)	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoana) influentat de bonificatiile si bonusurile in lei si sau natura (Rd.93/Rd.92)/12*1000	98	2325,2778

		INDICATORI	Nr. rd.	BVC 2012
				Propuneri
7		Productivitatea muncii pe total personal mediu în prețuri curente (lei/persoană)(Rd.89/92)	99	0
8		Productivitatea muncii pe total personal mediu în prețuri comparabile (lei/persoană)(Rd.89/92 x ICP)	100	0
9		Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (unități fizice/persoana)	101	1530,08
10		Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (cheltuieli totale/venituri totale)x1000 =(Rd.16/rd.1)x1000	102	859,15
11		Plăți restante	103	0
	a)	prețuri curente	104	0
	b)	prețuri comparabile	105	0
12		Creanțe restante	106	0
	a)	prețuri curente	107	0
	b)	prețuri comparabile	108	0

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 599185